

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Torrentio Tranqvillvm illustranti Iacobus de Cater ita lusit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

LÆVINVS, laudemque negat: sacrator ambit
 Infula, nolentemque trahens inuitat, & ultrò
 Ipsa rogat; negat ille tamen, pavidusque sequentem
 Declinat, latebrásque parat struxisse timori,
 Inque suâ virtute latens prodire repugnat:
 Et velut admoto trepidans splendore, resistit
 Ac lucem famamque timet, seseque videndum
 Subtrahit, instantem fugiens, metuitque teneri.
 Gloria sed sequitur multum velocior, instat
 Cedenti, iam iamque tenet, similisque tenenti
 Luditur, elapsumque stupet: celer ille recedit
 Et veluti dubitans, an sit comprehensus, ab ipso
 Eripitur fato, comprehendentemque relinquit.
 Sic mors amborum luctam interiecta diremit;
 Herentemque fugam tenuit; cadit ille, cadentem
 Occupat, & victi victrix post fata triumphat
 Gloria; spretus honor, maiorem præbet honorem.

Theodorus Middelton.

De TORRENTII eruditione vix lo-
 cuti sumus; sed hîc laudandæ eius commo-
 dior relictus est locus: cuius ille præclarissi-
 ma duo voluit exstare monumenta, Sueton-
 nium & Horatiû illustratos. pro quâ gratiâ

T O R R E N T I O

T R A N Q V I L L V M illustranti

Iacobus de Cater ita lusit.

Quid consularis sidera purpure,
 Et submouentium munia fascium,

E s

Toga-

Togaque, gemmantésque cinctus,
 Et nitidi trabeae decores;
 Caliginoso si lateat specu
 Antiquitatis nubila gloria,
 Nullóque sub Censore constans
 Immeritis pereat tenebris?
 Lugent auorum secula posteris
 Ignota, nulli peruia lumini:
 Nescit quid aui fama tanti,
 Quid veterum referant labores,
 Proles sequentis postuma temporis,
 Dum nota nullis grandia sensibus,
 Vatúmque Rhetorúmque sordent
 Pressa suo monumenta fumo.
 Has linor audax, & tacito gradu
 Nubes vetustas concitat, & bonis
 Inuisa, fortunaque dolci,
 Dina suis inimica fibris.
 At non pudendis territus hostibus,
 Feruore plenus spiritus igneo
 TORRENTII, torrente vena,
 Perspicuisque fluens procellis,
 Tenebricosi flumina gurgitis,
 Nigrique fluctus irradiat freti,
 Cursúmque preparat fidelem
 Fluctiflua Cynosura puppi.
 I, scande passu nobilis aureo
 Optata magni moenia Romuli,
 Altásque libratu per auras,
 Et nitido rubicundus ostro,
 Quicumque anita gaudia Patriae
 Reddis, micanti letus adoreâ,
 Gentésque, pugnacésque Reges

Romuleis subicis catenis.
 TORRENTIANIS clara laboribus
 Tropæa fulgent Imperij noui,
 Omnique vindicanda nube
 En veteris decora alta gentis.
 En ipsa pufis nota clientibus,
 Vix nota quondam sæcula Patribus
 Antiqua, PRÆSVLISQUE curâ
 E proprio rediuiua busto.

TORRENTIO

TRANQUILLVM Notis explicanti.

ARdua testantur veterum monumenta virorum
 Hunc quondam in castris morem viguisse Qui-
 ritum,
 Ut sua Chaonia frondis vestiret honore
 Tempora, qui validis calcato viribus hoste,
 Romanum potuit morti subducere ciuem:
 At per quem Stygias cecidissent quina sub umbras
 Millia, & hostiles fudisset Marte phalangas;
 Alta triumphali Romæ Capitolia pompâ
 Scanderet, & meritâ velaret tempora lauro.
 Quod si tanta hominem quondam seruantibus unum
 Gloria, vel multos bello mactantibus hostes;
 Quæ tibi laus poterit, quæ Cinica digna rependi
 TORRENTI, aut quanta pensabunt facta corona?
 Qui tot Cæsareas animas, iam penè sepultas
 Reddideris luci, & medio detraxeris Orco;
 Musarumque hostes, quorum Ignorantia Princeps
 Obductam rapiens terrâ caligine nubem,

Sic